

[Kirsten Lee]

haft nogen særlig kærlighed til f.eks. Atlant-sammenslutningen, men det forhindrer da ikke, at vi ønsker, at den slags synspunkter også skal have ret til at komme til orde.

Lad mig sige lidt mere specifikt, at vi naturligvis ønsker at fastholde kvinders ret til fri abort. Men jeg vil gerne minde Socialdemokratiet om, at efter vor opfattelse var Socialdemokratiet faktisk med til at indskrænke kvindernes adgang til fri abort, da vi her for nogen tid siden havde en debat, hvor Socialdemokratiet ønskede at fastholde overlægers ret til at undtage en hel afdeling fra at medvirke til, at kvinder kunne få fri abort på afdelingen, i stedet for bare at lave en ændring, så kun overlægen kunne undtages, men ikke det øvrige personale. Altså blev det gjort mere kompliceret for kvinder, som måske skal rejse fra den ene ende af et amt til den anden for at få en abort.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at den frie abort og antallet af aborter her i landet er alt for stort. Vi har 20.000 aborter, og vi har et sted mellem 55.000 og 60.000 fødsler på årsbasis. En abort er ikke et ligegyldigt etisk problem, det er faktisk et temmelig kompliceret etisk problem efter vor opfattelse. Løsningen er for os ikke at forbyde den frie abort. Løsningen er for os, at vi skal styrke det forebyggende arbejde, oplyse kvinder om, at de bør undgå uønsket graviditet.

Formanden:

Vi skal til at slutte de korte bemærkninger om dette emne. Hr. Torben Lund får en sidste kort bemærkning, derefter hr. Kofod-Svendensen, og hr. J. K. Hansen kommer med, så slutter vi denne runde.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg forstår på fru Kirsten Lee, at nu er støtten til landsbevægelsen Respekt for Menneskeliv blevet et spørgsmål om ytringsfrihed, et spørgsmål om organisationer, der skal kunne komme til orde, og det skal de så have statstilskud til. Jeg vil bare sige, at det bliver en stor opgave, hvis det fremover skal være kriteriet for at give støtte til forskellige organisationer.

Det er den ene side af det, men den anden er, at jeg må forstå fru Kirsten Lees indlæg sådan, at man fra radikal side føler det betryggende, at den vanskelige rådgivning – og jeg anerkender bestemt, det er en vanskelig rådgivning – om

abortspørgsmål varetages af en organisation, der næppe kan siges at have nogen særlig ekspertise på området, men som har det erklærede mål, at der bør være forbud mod abort. Det skal nok være et kønt udgangspunkt for rådgivningen af de unge kvinder og de familier, der står i denne vanskelige situation.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendensen (KRF):

Det er jo ret fantastisk, at hr. Carsten Andersen taler om, at de forskellige organisationers udvælgelse skulle være politisk bestemt. Jeg har kunnet dokumentere, at en række af de ønsker, SF har givet udtryk for, har vi også argumenteret for. Der er nogle steder, hvor vi ikke har været helt enige, f.eks. vedrørende Mødrehjælpen, hvor Kristeligt Folkeparti jo har været nok så engageret som SF i, at Mødrehjælpen kom på finansloven, for bare at tage ét eksempel. Jeg ved ikke, om der skulle ligge en bestemt politisk holdning fra Kristeligt Folkepartis side i det valg.

Og så må jeg sige: Hvis jeg ikke husker fejl, argumenterede CD sidste år stærkt for disse hospitaler, og dér gik vi med. Det overrasker mig lidt, at man ikke tidligere fra Socialdemokratiets eller CD's side har nævnt over for mig, at man havde dette ønske. Det havde da været naturligt, at man havde ladet et ord falde på et tidligere tidspunkt, når man havde et forslag sidste år. Det var ikke et forslag, vi kom med sidste år. Det var et forslag, som blev fremført af andre, og som vi støttede. Så kunne man vel også tidligere frem for nu på dette meget sene tidspunkt have udtalt sit engagement for den sag.

Hvordan mulighederne ellers er via samarbejde med amter osv., kan vi da yderligere specialdyrke. Det gælder meget, som kan udmøntes i det bredere samarbejde. Men det er altså et ønske, som et andet parti fik tilslutning til sidste år, men som man ikke med ét ord har nævnt for mig før i dag. Det overrasker mig en hel del.

Jeg må sige til hr. Henning Rasmussen endnu en gang: Hvis det er klogt at sælge færgerne, skal vi selvfølgelig gøre det, men hvis det ikke er økonomisk klogt, må man naturligvis finde de midler på en anden måde. Men jeg synes, det er uklogt at træffe en beslutning i Folketinget, så man afskærer sig selv fra at gå ind i overvejelser, om man skal sælge eller ej.